

Ess ängst, äng i Stackmora, Orsa
m. ö. t. g. kopparb. l.

ä_s ä_ngst

272

ä_ngst u., i sammans. - ä_ngst = äng
Namnet påstås ha uppkommit
genom att man ofta sagt
"ä_s rika ä_ngst" = ["Äsch,
vilken äng!"] om den sanka
och dåliga ängen.

B. Graulstedt 1948.